

UNIVERSITATEA CLUJANA "REGELE FERDINAND" I

din:

S I B I U.

No. 1674

TERAPEUTICA GENERALA A COPILULUI.

T E Z A

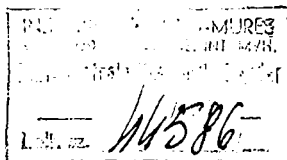
pentru obținerea titlului de doctor în Medicină și Chirurgie

susținută în ziua de --- Octombrie 1940

de:

F E R D I N A N D K A M P F.

24 MAY 2005

TERAPEUTICA GENERALA A COPILULUI

I N T R O D U C E R E .

Terapeutica generală a copilului, tînde să restabilească condițiunile fiziologice cele mai favorabile organismului infantil.

La copil mijloacele terapeutice generale, sunt mai eficiente decît la un organism adult și de aceea se preferă întrebuințarea mijloacelor fizice și dietetice, inspirate din fiziologie, hidroterapie etc. În special febra trebuie combătută prin aceste mijloace și ajungem rapid la un rezultat satisfăcător prin simpla reducere hranei-deci scăzînd producția de căldură-, și tot odată, favorizăm pierderea de căldură prin mijloace hidro-terapeutice /căi, comprese etc /.

Cu toate acestea nu trebuie să neglijăm agenții chimici /medicamente, 1/ și biologici /organo-terapeutici și imunologici /.

Ținînd seama de aceste date, putem sistematiza terapia generală a copilului, în următoarele capitole:

1/. Terapia prin agenți fizici, capitol, care cuprinde hidroterapia, seroterapia, electroterapia, alio-cremă-cremă și talasoterapia.

2/. Terapia chimică și biologică, unde aparțin medicamentele și medicațiunea biologică și un capitol aparte care se ocupă cu:

3/. Tehnica terapeutică.

C A P I T O L U L I.

Terapia prin agenți fizici.

1/. Idroterapia.

A/. Băi.

Băile au o indicație zilnică, începând cu copilul de sân și continuând în adova copilărie, până la ovrastă cât mai mare.

a/Băile de 35-36 de grade sunt igienice și tot odată liniștitoare, cu efecte evidente în excitațiuni psihice, spasmi etc.

b/Băile fierbinți, a căror temperatură se mărește progresiv dela 37 grade Celsius, la 40-42 grade, au un efect tonc sedativ. Au o durată de 5-15 minute și când le administrăm se acopere capul cu comprese reci. Aceste băi sunt indicate în a fețiuni ale căilor respiratorii superioare, nefrită, pojar în cipient, meningită epidemică, insuficiență circulatorie, anemii și limfatism.

c/Băile răcoritoare, au o temperatură inițială de 25 de grade care, va trebui să scadă treptat, până la 30-30 de grade. Aceste băi se aplică numai la copiii ruști și nu prea mici.

d/Baia de muștar se face introducând un săculeț cu 50 -100 muștar în apă căldupă, unde se ține timp de două minute. Este indicată în: Broncho-pneumonie, colaps etc. Compressa de muștar are o indicație similară dar, se face numai pe lângă o bună funcțiune cardiacă.

e/Cataplăsmele se fac din făina diferitelor semințe.

Băile mai pot fi sărate sau conținând diferite medicamente cu acțiune adstringentă, desinfectantă etc.

B/Comprese și împachetări. Au un efect revulziv în aș fețiuni inflamatorii ale organelor interne și tot odată în influențiază temperatura.

Compresele sunt limitate la un segment al corpului și pot fi reci, calde, sau fierbinți.

Împachetările se aplică pe întreg corpul.

Alte metode hidro-terapeutice sunt: clismele, apălăturile gastrice precum și procedeele revulzive, pe cari le vom studia la capitolul: Terapiea fizică.

2/Aero și electro-terapia.

Aeroterapia e greu să fie diferențiată de climato și elioterapia, prin faptul că, efectele lor se combină. Aeroterapia trebuie întebuițată în primul rând, ca mijloc profilactic. Copiii trebuie ținuți la aer curat, cât mai mult posibil și trebuie să se observe o bună aerajie și în timpul nopții. Trebuie scurțată și nu trebuie ferit de așa zisul "curent", cu care e obișnuesc. Săile de aer sunt preferate mijloacelor hidroterapice și pentru a măări efectul lor, se vor face și exerciții fizice: gimnastică, cântec etc. Gimnastica respiratorie trebuie făcută cât se poate de atent, în obstacolele căilor respiratorii. Aeroterapia copiilor bolnavi, constituie un succes al terapiei moderne. În special în afecțiunile căilor respiratorii /pneumonie, bronchopneumonie, aduce servicii prețioase și ne a indicații precise. Copiii tratați în aer liber, prezintă o ameliorare a simptomelor atât de alarmante înainte.

Respirația este mai rară și mai adâncă, dispnea și excitațiunea dispar, și încurând adorm, având un somn reparator.

Bronchopneumoniile și pneumoniile, trebuie tratate, atât iarna cât și vara în plin aer, bine înțeles, ferind copilul de intemperii/vânt, zăpadă etc. /În special aplicăm aeroterapia iarna, vara preferând o cameră răcoasă, însă în continuu aerisită. Experiențele făcute în acest sens la clinica infanții la din Cluj, su dat rezultate excelente.

Aeroterapia trebuie aplicată în anotimpuri foarte calde cu deosebire în turburările de nutriție foarte grve și mai ales în cele toxice, ale copilului de sãn, unde cauza este tot mai stagnarea căldurii. Efecte bune se observă în toate pneumopatiile. Gripa are o evoluție mai benignă și fără complicații, în aceste cazuri, aeroterapia are un efect excelent. cu condiția să fie ținut încălzit copilul. În aceste din urmă și în special în tusea convulsivă, se previn complicațiunile pulmonare.

În tuberculoza infanțilă, copiii trebuie obișnuți

cu aerul liber treptat, ajungându-se să stea toată ziua și mai târziu toată noaptea. În general, aeroterapia se aplică cu succes în toate afecțiunile cronice ale copilului.

Fiind un mijloc foarte util și tot odată foarte eficient, aeroterapia este utilizată în mod curent. Ea are un efect mărit în anumite locuri special indicate/stațiuni climatice, păduri etc./însă se poate aplica pretutindeni, fiind însă ca și aerul să fie cât mai curat.

În afecțiunile catarale ale căilor respiratorii superioare, e important ca aerul să fie umed, sau să conțină săruri.

În afecțiunile catarale se preferă aerul umed. Electroterapia.

Se face prin curent galvanic sau faradic și prin diatermie. Curentul galvanic continuu, produce de ionizare în celule, fiind indicat în turburări circulatorii, de nutriție și în dureri. Are efect și în nevrite, paralizii faciale etc.

Curentul galvanic, continuu sau intermitent, precum și cel faradic, se aplică în atrofiile musculare cu mult succes.

Curentul galvanic servește la introducerea diferitelor substanțe medicamentoase în organism, pe cale de electroliză. Astfel se poate introduce salicilatul de sodiu în reumatism; clorura de calciu în emiplegiile infantile; aconizina în nevralgii etc.

Curentul ascendent, mărește reflectivitatea măduvei, având indicații în paralizii fleșee, poliomielită și tabes.

Cel descendent o soada, având indicații în contracturile emiplegicilor, leziuni ale fesiocelului piramidal, boala lui Littre etc.

Diatermia are indicațiuni multiple; reumatism, anemii, copii ipertrofici, ipertermici, turburări circulatorii, nevralgii, paralizie infantilă etc.

Radioterapia are uneori, rezultate neașteptate în suferințe datorite ipertrofiei timusului, spasmul glotei, poliomielitei, epilepsiei yaksoniene etc.

Terapia climatică și talasoterapia.

A/ indicațiuni generale.

Aceste metode terapeutice, au o importanță deosebită în terapia infantilă. Deocârmă sunt temeri în ceea ce privește aplicarea acestor metode copiilor sub vârsta de 3 - 3

ani, însă s'a observat că, sub rezerva anumitor precauțiuni, se pot aplica cu succes și se speră că în viitor să se găsească posibilități și mai favorabile pentru aplicarea lor.

Acestui capitol din terapia generală a copilului, trebuie să se dea o importanță deosebită la noi în țară. Această atențiune trebuie să se dea ținând seama de efectele nefăcătoare ale acestor mijloace.

Copiii reacționează mult mai bine decât organismul adult. În urmă acestor factori copiii, suferă mai mult decât adulții, lucrul care se observă foarte ușor în centrele urbane, cu deosebire în cele mari. Este de ajuns să scoatem copiii din mediul urban și supunându-i unei cure de climat sau de băi și de ape minerale, să observăm îndreptare a tuturor erorilor. Cu deosebire sunt influențate diatezele, temperamentele bolnăvicioase care, se pot modifica favorabil și ușor, în perioada de creștere. În această perioadă, reacțiile organismului sunt mult mai sensibile față de curenții hidro-climatici, decât la alte vârste. Deaceia se obțin adesea ameliorări bruște la o simplă ameliorare de climat /schimbare/

La noi în țară, morbiditatea și mortalitatea infantilă sunt foarte crescute. E de datoria noastră să luptăm împotriva acestor rele lucruri care, se pot îndrepta prin utilizarea mijloacelor climatice și băneare, mijloace, ce ne sunt puse la dispoziție de natură, în mod mai bogat ca în orice altă țară.

Indicațiunile balneo-climaticilor la copii, trebuie făcute din alte considerente decât la adult, chiar când este vorba de un copil sănătos, știind că el va reacționa altfel.

În primul rând, vom ține seama de vârsta copilului.

Copiii sub 2-3 ani, nu trebuie trimiși fără rezerve nici la mare nici la altitudinii prea mari deoarece, se produce o excitație exagerată. Muntele este, în general, indicat pentru copiii trecuți de 12-13 ani, plecând marea pentru copiii sub această vârstă.

Apoi trebuie să ținem seama de durata curei, știind că, organismul infantil reacționează mai prompt, așa că uneori după 14, alteori după 20-30 de zile, trebuie să încetăm.

Curele termale sunt numai în parte suportate.

În caz de boală acută, se așteaptă oțva timp după sfârșitul ei, și numai după aceea aplicăm cura balneo-climatică. În sfârșit, când ne gândim să aplicăm o cură balneo-climatică unui copil, trebuie să ne gândim și la caracterul individual al

fiecărui în parte.

B/ Mecanismul acțiunii cursurilor hidro-climatice.

Curele hidro-climatice, au un efect stimulant asupra nutriției, dar în același timp și o acțiune eructivă.

Schimbările gazoase, precum și metabolismul substanțelor organice și minerale, sunt mărite. Aceste rezultate se verifică ușor prin studierea coeficientului respirator: CO_2 , al metabolismului la nivel de bază, a tensiunii gazoase alveolare, precum și acidității echilibrului acido-bazic.

Funcțiunile fiziologice ale organismului infantil, sunt stimulate în sens bun. Astfel, vom observa mai cu seamă la debili și astenici, o creștere pronunțată a metabolismului. La fel vom observa o retenție mărită de N. precum și o eliminare mărită prin urină.

Cantitatea de hemoglobină, globulele roșii, Ca, P, colesterolul sanguin etc., cresc.

Aceste acțiuni sunt datorite unor cauze multiple /climat, aer, vânt, undă, variații de temperatură etc. În cazul aplicării de ape minerale sub diferite forme, acestea intervin prin acțiuni fizico-chimice, de ioni, osmoză etc. producând acțiuni specifice, modificatoare asupra diferitelor funcțiuni.

C/ Elioterapie și factorii meteorologici.

Acțiunea razelor solare, de aceeași natură factorilor hidro-climatici.

Se modifică nutriția pielii și produce o pigmentație a ei, în urma căreia crește puterea de absorbție a razelor solare, inclusiv a celor ultra violete.

Cel mai util rezultat al elioterapiei ei, este formarea vitaminei D, din provitamina ergosterol. datorită acestei acțiuni, se observă rezultate concludente în rachișm și spasmofilia. Metabolismul este intensificat, datorită razelor solare, prin intermediul vitaminei D, ce o produce în piele. Acidoza rachișmă este combătută și echilibrul acido-bazic deviază spre alcaloză. Procesele de oxidațiune, se intensifică sub acțiunea elioterapiei, la fel produsul $Ca \times P$, redus în rachișm, crește prin elioterapie. Coeficientul $\frac{CO_2}{O_2}$, scade. Tot odată se favorizează depunerea de Ca și P în oase. Prin elioterapie, respectiv vitamina D. se poate să mărim rezistența față de infecții.

asemănător cu acțiunea razelor ultra-violete. Totuși aceste cure trebuiesc aplicate cu anumite rezerve deoarece, în anumite cazuri pot agrava simptomele, prin excesul de soare și căldură, pe lângă avitaminoza B₁ și turburări digestive toxice ale copiilor mici/. De asemenea pot da turburări digestive toxice printr-o simplă expunere mai îndelungată. Din aceste motive, elioterapia trebuie aplicată în doze mici și treptat crescând.

Actinoterapia/lumina solară artificială, cvarț, trebuie aplicată cu aceleași precauțiuni.

D/Climatoterapia.

Climatul de câmp, n'are contra indicații. Este sedativ și favorabil în foc. cât și la oamenii nervoși și cardiaci.-

Climatul de munte are o acțiune tonică și stimulată.-

E/Talasoterapia.

Stimulează funcțiunile organice prin climatul de mare, și se combină cu băile de mare iar adesea cu băile de nămol și nisip etc. Este indicat într-o mare măsură la inapetenți anemici, convalescenți, foc., ososă și cutanată etc.-

trebuie evitată marea în Tbc pulmonară activă.

F/Crenoterapia. Deși țara noastră e foarte bogată în izvoare minerale, nu s'a dat o utilizare prea mare în aplicarea terapeutică la copii.

Băile termale simple, au o acțiune de invierare și fortificare asupra copilului.

Băile de ape minerale sunt active prin acțiunea acidului carbonic pe care-l conțin. -Toate acestea ape minerale, se întrebunțesc sub formă de băi, cât și ca apă de băut. Ele pot fi asociate și cu băile de nămol.-

C A P I T O L U L II

Terapia chimică și biologică.

1/Medicamentele.-

În administrarea medicamentelor la copii, trebuie să fi-

seamă de felul în care reacționează organismul infantii față de cel adult.

Dozele variază cu vârsta, și ne vom strădui să restrângem numărul medicamentelor. - Nu orice medicament poate fi administrat la copii, adesea din cauza gustului și mirosului neplăcut. Mai ușor administrăm medicamente sub formă de pojgă unde poate fi mascat ușor gustul și mirosul prin adăugarea de mirosuri și principii aromatice.

Medicamentele insolubile le administrăm sub forme de pulbere, la care se adaugă zahăr.

Psicologie. Dacă administrăm copiilor, trebuie calculată tă după greutate și vârstă. În regulă generală la un an copilul primește $1/12-1/12$, la doi ani $1/8-1/7$, la trei ani $1/6-1/5$, la 4-5 ani $1/4$, la 6-8 ani $1/3-1/2$, la 12-14 ani $1/2-1$ din doză adultului.

Medicațiuni biologice.

Ele aparțin vaccinoterapiei, opoterapiei, bacterioterapiei și colicoterapiei.

C A P I T O L U L III.

Tehnica teraputicā.

A/ Hidroterapia a fost studiată întru totul capitol anterior.

B/ Spălături. - Spălăturile stomacale la copiii de san, se fac cu sonda Nelaton No. 18-20. Cu lichid de spălare întrebuintăm ceai, ser fiziologic de 27-30 de grade. Tehnica este aceeaș ca și la adult.

Spălătura intestinală, se face cu oca $1/3-1$ litri/ser fiziologic sau diferite soluții medicamentoase, cu ajutorul irigatorului.

C/ Căldura uscată. - Se aplică cu ajutorul termoforului electric, sau sticlă cu apă caldă și învelită cu flanelă.

D/ Ușurarea respirației. - Se face prin inhalarea diferitelor substanțe medicamentoase volatile, care se introduc în apă fierbinte. Inhalajunile de oxigen, se pot face dintr'un amestec de oxigen cu lichid de carbon, sau din oxigen pur.

Intubațiunea se întrebuintează în obstrucția laringiană cu pericol de asfizie.

tubul introdus, rămâne 2-4 zile în laringe. În caz de insucces, se practică trheotomia.

E / Funcții, injecții, Emisii de sânge. -

Puncțiile și injecțiile, au tehnica identică cu a adultului.

Emisia de sânge se face prin puncție venoasă și flebotomie, la copilul mai mare, iar la copiii de sân prin puncția sinusului longitudinal superior. Ventuze scorificate se aplică în nefrită și bronchopneumonii.

F / Masaj și gimnastică. - Aero, elio și electroterapie -

Gimnastica și masajul, sunt indicate din prima copilărie, dând o dezvoltare fizică armonioasă. - Aero, elio și electroterapia, au fost studiate într'un capitol anterior.

G / Alimentația forțată, infuzii și transfuzii de sânge. -

Garajul prin sondă, se face adesea pe cale nazală, fiind indicat în anorexia, stări febrile, la prematuri, debili etc. Sondajul duodenal, se face în pilorospasm, pentru a introduce supturile și medicamente care altfel sunt vărsate. -

Infuziile se fac subcutanat, de obicei la coapsă, intramuscular, în cravență sau rectal aplicându-se cu picătura, clisma.

În emoragii grave, adesea se face apoi la transfuzia de sânge, ținând seama de grupurile sânghine. - Când nu are voie potrivite, transfuzia se face în sinusul longitudinal, iar dacă nu ne reușește, se injectează în cavitatea abdominală în autohemoterapie, tehnica e identică cu cea a adultului.

Intervențiile chirurgicale, se vor realiza pe cât posibil după împlinirea unei jumătăți de an și ne vom îngrijii ca starea generală copilului să fie bună.

Anestezia e preferabilă să se facă cu eter, în cantitate mică, sau cu protoxid de azot. -

Asistența postoperatorie trebuie făcută cu cea mai mare grijă. -

C O N C L U Z I U N I E

Terapeutică generală a copilului, tinde să restabilească condițiunile fiziologice cele mai favorabile organismului infantil.-

În aplicarea mijloacelor terapeutice la copil, trebuie ținut seama de modul special în care reacționează de ceață spre deosebire de adult.-

Terapeutică generală a copilului, poate fi sistematizată în următoarele capitole:

1/ Terapie prin agenți fizici, capitol care cuprinde hidroterapia, aeroterapia, electroterapia, elio-climato-crenă și talasoterapia.

2/ Terapie chimică și biologică, unde aparțin medicamentele și medicațiunea biologică

3/ Tehnica terapeutică.

S i b i u, la 29 octombrie 1940

Văzută și bună de imprimat

D E D A R N:

PREȘEDINTELE TEZEI:

Prof. Dr. Victor Șagălian.

Prof. Dr. Gh. Popoviciu.